

hvoraf de 300,000, altsaa længt den største Del, ville falde paa Formuer over 100,000 Kr. Der er i det hele i København lidt over 2,000 Mennesker, der have Formuer over 100,000 Kr. Disse 2,000 eje gennemsnitlig 300,000 Kr. og ville saaledes gennemsnitlig komme til at betale 150 Kr. i Formueskat.

Det er den Skatteforøgelse, der vil finde Sted, hvis Forslaget vedtages, men dertil maa føjes, at det, Københavns Kommune har ønsket, og det, Forslaget gaar ud paa, er, at der sammen med den ændrede Skala skal gaa en Indførelse af Bevægelsesfrihed med Hensyn til Indkomst- og Formueskattens Ansættelse. Hidtil har Grænsen jo været trukken, knapt og sikkert, $2\frac{1}{2}$ pCt. Men fremtidig skulde Kommunen have Ret til at udskrive højere Skat baade af Indkomsten og Formuen, dog saaledes, at man ikke maatte gaa ud over en Femtedel af Gennemsnittet for de 3 foregaaende Aars Indkomst- og Formueskat uden i Henhold til Indenrigsministeriets Samtykke. Hvis dette modsætter sig Skattepaaløget, skal det kunne kræve en Opløsning af Borgerrepræsentationen og en Appel til Vælgerne. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa, om denne Regel med Hensyn til Indenrigsministeriets Kontrol og Opløsningsret er af en anbefalelsesværdig Karakter. Personlig har jeg ringe Sympati for dette System. Men det er imidlertid indført i den almindeligt gældende Skattelovgivning, og det er da naturligt, at det ogsaa foreslaas her. Skal det ændres, kan det kun ændres i Sammenhæng med en almindelig Omordning af Skattereglerne og Kontrolreglerne fra Statens Side. Jeg har derfor ment det naturligt og rimeligt, da dette Grundprincip nu er fastslaaet i andre Tilfælde, da ogsaa at anvende det her.

Det er altsaa den ene Ting, der skulde opnaas ved dette Lovforslag: at Københavns Kommune fik noget blidere økonomiske Vilkaar end hidtil. Man vil derved naturligvis være bekymret for, at Københavns Kommune skulde gaa til en alt for hastig Forøgelse af sine Udgifter. Jeg tror dog, at der vil være en Ting, der gør, at man ikke behøver at nære denne Bekymring i saa stærk en Grad, og det er dette, at enhver Forøgelse af Indkomst- og Formueskatten, som Kommunen maatte vedtage efter denne Lovs Gennemførelse, straks og direkte vil mærkes af enhver Skatteyder, hvilket atter vil sige enhver kommunal Vælger. Derfor er jeg tilbøjelig til at tro, at Kommunalbestyrelsen ikke vil gaa læn-

gere, end den strenge Nød tvinger til, men i Virkeligheden vil anvende disse Regler med den største Forsigtighed.

Der er et andet Hovedargument, som kan føres i Marken for hele Forandringen. Det er dette, at den nye Skatteskala, den nye Fordeling af Skattebyrden, er retfærdigere end den hidtil gældende. Den nuværende Ordning gaar ud paa, at der betales $2\frac{1}{2}$ pCt. — eller i Øjeblikket $2\frac{3}{4}$ pCt. — af enhver Skatteindtægt uden Hensyn til dens Størrelse, bortset fra nogle Fradrag for de mindre Skatteydere. Selve Procenten er altsaa ensartet for alle Skattebeløb. I Stedet derfor foreslaas nu indført en progressiv Beskatning efter et System, der i den sidste Tid er trængt meget frem andre Steder, nemlig Rateskala-Systemet, der bevirker, at Overgangene blive ganske jævne og rolige. Hvis disse Regler gennemføres, vil den praktiske Følge blive, at for Indkomster af under 5,000 Kr. vil der i det store og hele ikke ske nogen Forøgelse; for en stor Del af dem vil der ske en lille Lettelse, for nogles Vedkommende en ret betydelig Lettelse i den nuværende Skattebyrde. Derimod vil Skatten for Indkomster paa over 5,000 Kr. faa et betydeligt Paalæg. De ca. 5,000—6,000 Skatteydere, som ere saa lykkelige at have over 5,000 Kr. i aarlig Indtægt, ville i Fremtiden komme til at bære en større Del af Byrden, end de hidtil have baaret.

Hvorvidt denne Skatteskala er rimelig eller ikke rimelig, derom skal jeg ikke optage nogen Diskussion. Jeg tilstaar oprigtig, at min personlige Opfattelse er den, at Skalaen burde være stærkere stigende, og at man navnlig ikke burde standse med Stigningen for Formueskatten ved de 100,000 Kr., man kunde jo have flere Satsar. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Det vilde formodentlig kun forøge Vanskelighederne for dette Forslags Gennemførelse her i Tinget. Naar man derimod tager Skatten i den Skikkelse, hvori den her er foreslaaet, forekommer det mig, at der maa være Udsigt til at samles om den fra alle Sider, idet der her kun er Tale om en meget forsigtig Gennemførelse af den progressive Beskatning. Selve Princippet: progressiv Beskatning, er jo efterhaanden anerkendt

Rettelse.

Sp. 170, Linie 26 f. n.: „enig“ læs: uenig.